

Elf november, Sint Maarten

Antoon van Dijck (1599-1641), Sint Maarten

Een gedachte

Het rood van de mantel trekt gelijk de aandacht. Het stroomt van de schouder van Martinus naar de twee mannen op de grond. Het zwaard probeert de stroom in tweeën te delen en de armen van de man op de grond trekken gretig alles naar zich toe. Er wordt hier gedeeld, gegeven en genomen. Dat kon niet als daar niet iets aan vooraf gegaan was: het zien. Als Martinus niet in de gaten had gehad dat die man op de grond iets nodig had, dan was er niets gebeurd. Dan was hij op zijn paard, net als

DE OPEN HOF

veel anderen, daar gewoon aan voorbij gegaan. Maar Martinus kende de verhalen over God en over Jezus. “Alles wat jullie gedaan hebben voor een van de onaanzienlijksten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor mij gedaan.” Het is niet alleen het zien van Martinus, maar ook dat van de bedelaar. Zijn zien is meer zoals in de psalm: “Vanwaar komt mijn hulp?” Het is een verlangend zoeken, hopen dat je gezien wordt en dat je iets krijgt waardoor je het weer even vol kunt houden.

In dat rood van de mantel wil ik graag Gods liefde zien. De liefde die gedeeld en doorgegeven wordt. Waar iedereen zich aan kan warmen en die als een beschermende mantel om je heen ligt. Er zijn wel voorwaarden aan verbonden, maar dat zijn er gelukkig niet veel: “Heb uw naaste lief als uzelf”. Anders gezegd: weet wat je zelf nodig hebt en vraag daar ook om. En zie waar een ander ten diepste naar hongert en geef dat aan die ander. Er zijn twee bereidwillige partijen nodig om Gods liefde door te kunnen geven en te ontvangen: één die vraagt en ontvangt en één die ziet en geeft. De ene keer ben je de één en de andere keer de ander. Als wij willen dat Gods liefde blijft stromen dan zullen we ons in beide kanten moeten oefenen. We moeten leren vragen, het de ander gunnen dat ze iets voor ons kunnen doen. We moeten leren om daadwerkelijk te zien wat een ander nodig heeft, en leren om ruimhartig te zijn in wat we geven. Vandaag mag Sint Maarten voor ons een voorbeeld zijn, zijn vrijgevigheid en zijn liefde voor mensen. Hopelijk zien we de komende tijd wat stukjes van die mantel langskomen. En durven ook wij open te staan voor de liefde van God.

Een lied

Sint Maarten, strijdbaar man
en wijs in 't ware weten,
zo hoog te paard gezeten,
heeft liefde uitgemeten
als edel man.

Sint Maarten, strijdbaar man,
in alle eenvoud levend,
zichzelf in goedheid gevend,
naar recht en waarheid strevend
als dienstbaar man.

Sint Maarten, strijdbaar man,
gehoorzaam en bewogen,
vervuld van mededogen,
zichzelve niet verhogend
als eerbaar man.

Sint Maarten, strijdbaar man,

Protestantse Gemeente
Veenendaal

DE OPEN HOF

genezer en bezweerder
en liefdevol beheerder
van wat het woord hem leerde:
gelovig man

Sint Maarten, strijdbaar man,
in waken en in dromen
had hij een stem vernomen
dat 't rijk van God zou komen:
goedheiligman.

Lied: 744
tekst: Wim Pendrecht melodie: Jan Jansen
uit: Liedboek zingen en bidden in huis en kerk
Interkerkelijke Stichting voor het Kerklied, Den Haag

Een Verhaal voor kinderen

Maarten was de zoon van een rijke koopman. Lang geleden was hij soldaat in het Romeinse leger.

Op een dag reed Maarten met een groepje soldaten naar een grote stad. Het was koud en mistig. Maarten had zijn lange mantel goed om zich heen geslagen. Zo had hij het heerlijk warm. Ze hadden haast, want ze wilden voor donker binnen de stadsmuren zijn.

Toen ze bij de stadspoort aankwamen, stapte er plotseling een arme man op hem af. Hij had geen schoenen, geen jas en geen sokken aan, Je kon aan hem zien dat hij het erg koud had. "Wat is er met jou aan de hand?" vroeg Maarten. 'Ach", rilde de man, "ik heb het koud en ik heb zo'n honger". Maarten dacht even na. Hij zou zijn mantel wel willen geven. Maar in die tijd mochten soldaten zonder mantel de stadspoort niet in. De mantel hoorde bij hun uniform. Wat moest Maarten nu doen? Hij kon die arme man daar toch niet zo maar laten staan?

Plotseling kreeg hij een goed idee. "Ik geef hem de helft van mijn mantel. Dan kan ik de andere helft omgeslagen houden!" Hij deed zijn mantel af. Trok zijn zwaard en hakte de mantel in twee stukken. Eén stuk gaf hij aan de arme man. En één stuk sloeg hij zelf om zijn schouders. Daarna pakte hij zijn geldbuidel en gaf de man wat geld. De arme man was erg blij. Nu had hij een mantel tegen de kou en wat geld om eten te kopen. Hij bedankte Maarten en vertrok. En Maarten? Die reed daarna tevreden met zijn soldaten de stad binnen.